

„Mit parti mener, at en folkepension bør gennemføres i *to etaper*. Det forslag, vi fremsætter i dag, drejer sig om, hvad vi mener bør gennemføres i første etape eller i de første fem år. Det er vor opfattelse, at *udbygningen af anden etape bør ske på grundlag af de erfaringer, der indhøstes i løbet af de første fem år*. Vort hovedsynspunkt ved fremsættelsen af dette lovforslag er, at en folkepension i første omgang bør sikre alle gamle med aldersrente eller med lave indtægter ret til en pension, som gør en betrygget alderdom mulig for alle. For deres vedkommende, der i alderdommen har sådanne indtægter, enten de nu hidrører fra formue, fra tjenestemandspension eller fra arbejde, som kan siges at betrygge deres alderdom, mener vi, at spørgsmålet om en pension først bør løses senere i det, som vi kalder for anden etape, altså efter fem års periodens udløb. Vort forslag indebærer dog *en årlig udvidelse af kredsen af dem, der får ret til folkepension*, idet det fradragsfrie beløb er foreslået som en fast procent af grundbeløbet, som vi foreslår forhøjet ikke alene fra 1. april 1955, men den 1. april i hvert af de første fire år derefter. De forhøjelser, som vi foreslår, udgør 300 kr. for ægtepar og 200 kr. for enlige.“

Om de indgribende ændringer til §§ 39 og 40 udtalte ordføreren bl. a.:

„Her foreslås det dels at *ophæve zonegrænserne*, således at alle, der får ret til folkepension, får den samme pension over hele landet. Derefter foreslås det at fastsætte *nye grundbeløb*. Vi mener, at det er rigtigt at slå grundbeløb, rentetillæg, ægteskabstillæg, brændsels- og beklædningstillæg sammen, og foreslår derfor senere at ophæve disse tillæg. De nye grundbeløb vil den 1. april 1955 efter forslaget andrage 4 440 kr. til ægtepar, et fast beløb på 3 700 kr. til ægtepar, hvoraf kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne for at få folkepension, og 2 960 kr. til enlige. Disse grundbeløb skal efter forslagsstillernes mening reguleres i henhold til det i år offentliggjorte januar-pristal, altså have en forhøjelse, der svarer til den, som rentemodtagerne vil få nu den 1. april i kraft af pristalsreguleringen.

For at sikre folkepensionen gennemført i løbet af 5 år foreslår vi fastsat i loven, at *grundbeløbet skal forhøjes hvert års 1. april i de første 4 år*, altså igen den 1. april 1956, den 1. april 1957, den 1. april 1958 og den 1. april 1959. Pensionen skal efter forslaget stige årligt med 300 kr. til ægtepar, hvor begge er pensionsberettigede, 250 kr. til ægtepar, hvoraf kun den ene ægtefælle er pensionsberettiget, og 200 kr. til enlige, udover hvad pristalsreguleringen måtte give.

Pensionen 4 440 kr. til ægtepar vil altså den 1. april 1956 blive forhøjet til 4 740 kr., den 1. april 1957 til 5 040 kr., den 1. april 1958 til 5 340 kr. og den 1. april 1959 til 5 640 kr. Til ægtepar, hvoraf kun den ene ægtefælle er pensionsberettiget, bliver pensionen den 1. april 1956 3 950 kr., den 1. april 1957 4 200 kr., den 1. april 1958 4 450 kr. og den 1. april 1959 4 700 kr. Til enlige bliver pensionen den 1. april 1956 3 160 kr., den 1. april 1957 3 360 kr., den 1. april 1958 3 560 kr.